

דוד הרועה במרומי הראם

ספור מפלא מדברי חז"ל על השגחה פרטית, תפלה ואהבת השם.

רעה באמונה ובאהבה

דוד אהב את השם בכל לבו. כשהיה רועה צאן במדבר השקט, כל כבש וכל צמח הזכירו לו את הבורא הגדול. דוד תמיד התפלל והודה לשם על הבריא.

הַהַר הַמִּסְתוּרִי בַּמִּדְבָּר

יום אחד הלך דוד עם צאנו וראה "הר" עצום. הוא החליט לעלות על ההר כדי לרעות את הצאן ממקום גבוה. אבל באמת, זה לא היה הר כלל...

קְרוֹב לַשָּׁמַיִם

דָּוִד יָשָׁב עַל הַפְּסָגָה, הִבִּיט לַשָּׁמַיִם וְהִרְגִּישׁ קְרוֹב מְאֹד לְקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. הוּא לֹא יָדַע
שֶׁהוּא יֵשֵׁן עַל חֵית פֶּלָא עֲנָקִית שְׁנֵקֶרֶת: רְאִים!

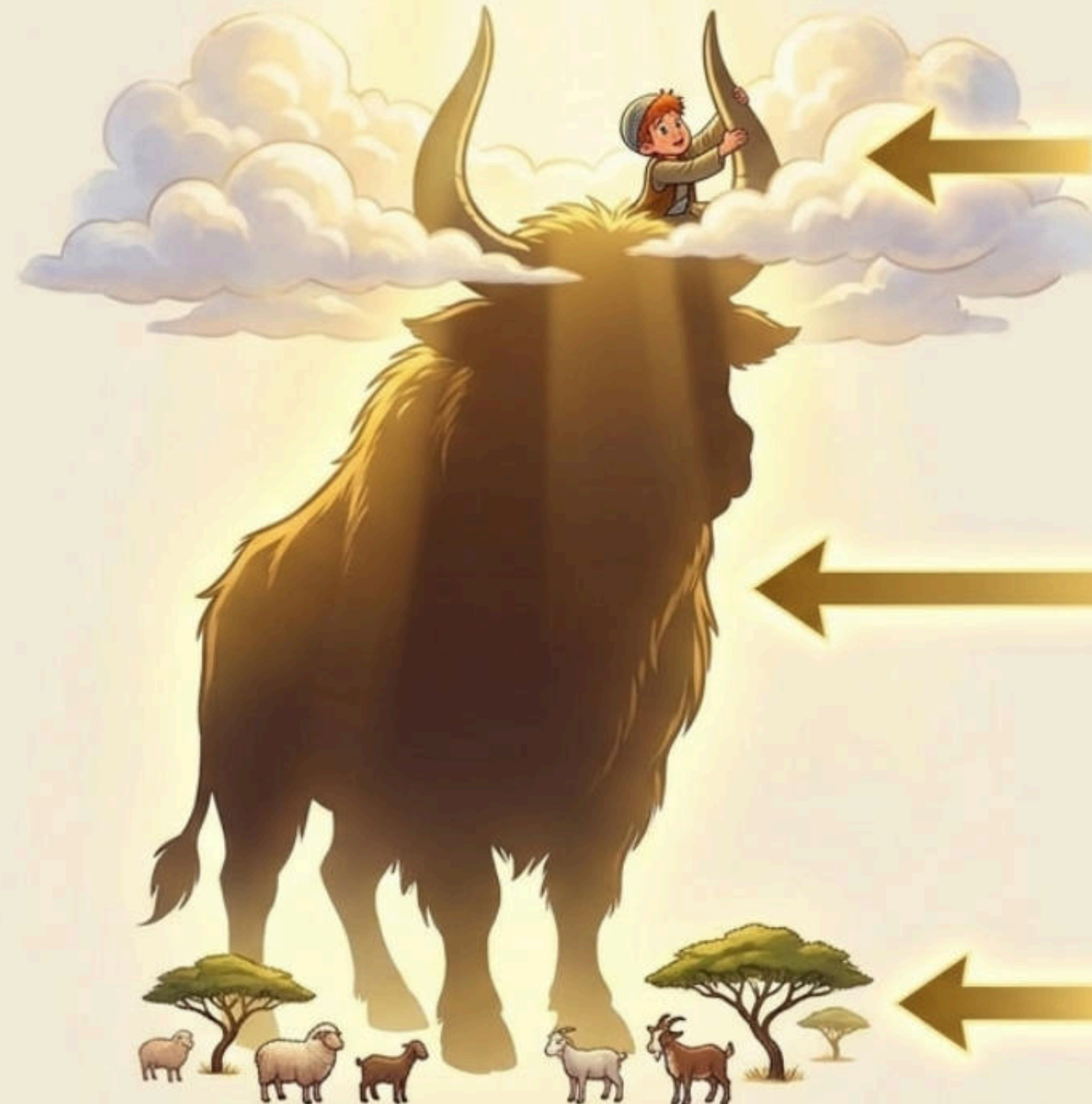

הָרֹאִים הָעֵנָק מִתְעוֹרָר!

פְּתָאוֹם הָאֲדָמָה רָעָדָה! "הֶהָר" זָז! הָרֹאִים הָעֵצוֹם הִתְנַעַר מִשְׁנָתוֹ וְנָעַמַד עַל רַגְלָיו. כְּשֶׁהָרֹאִים
קָם, הוּא הָיָה כָּל כָּךְ גָּבוֹה עַד שֶׁהִגִּיעַ מִמָּשׁ לַשָּׁמַיִם.

עַד לַשָּׁמַיִם! עֲמָדוֹ עַל הַגִּדָּל:

דָּוִד תָּלוּי בֵּין הָעֲנָנִים!

הִרְאָם הָעֶנֶק עוֹמֵד

עֲצִים קְטַנִּים בַּמִּדְבָּר

תְּפִילָּה מֵעֶמֶק הַלֵּב

דָּוִד יָדַע שֶׁרַק מִי שֶׁבָּרָא אֶת הָעוֹלָם יָכוֹל לְהַצִּיל אוֹתוֹ. מִיָּד שָׂא דָּוִד אֶת עֵינָיו
וְהִתְפַּלֵּל: "אֲבָא שְׁבִשְׁמַיִם, שְׁמֹר עָלַי וְהוֹרֵד אוֹתִי מִכָּאן שָׁלֵם!"

הַנֶּשֶׁם שׁוֹלֵחַ יְשׁוּעָה

מָה עֲשֵׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא? הַנֶּשֶׁם שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה!
בְּהִשְׁגָּחָה פְּרִטִּית מִפְּלָאָה, זִמְנוּ הַנֶּשֶׁם לַמָּקוֹם אֲרִיָּה עֶצוֹם, מֶלֶךְ הַחַיּוֹת.

הַרְאֵם הַגְּדוֹל נִכְנָע

כִּיּוֹן שָׁרָאָה הַרְאֵם אֶת הָאֲרִיָּה,
נִתְּיָרָא מִמֶּנּוּ וְרַבֵּץ מִיָּד עַל
הָאֲדָמָה בְּפֶחַד. עֲכָשׁוּ הָיָה דָּוִד
דָּד קְרוֹב לְקִרְקַע, אֲבָל צָרָה
חֲדָשָׁה הִגִּיעָה...

מַסְכָּנָה לְסַכָּנָה חֲדָשָׁה

כִּיּוֹן שָׂרָאָה דָּוִד אֶת הָאֲרִיָּה
הַטּוֹרֵף מִמֶּשׁ מוֹלוֹ – נִתְּיָרָא
מִמָּנוּ.

שׁוּב, דָּוִד לֹא הִתְיַאֵשׁ! הוּא
הַמְּשִׁיךְ לְבִטָּח רַק בְּאֲבִינוּ
שֶׁבַשְׁמַיִם וְהִתְפַּלֵּל.

הַנֶּס הַשֵּׁנִי: הַצֶּבִי!

מִיד זְמַן הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
צֶבִי קַל-רַגְלִים. הָאֲרִיָּה רָאָה
אֶת הַצֶּבִי, עָזַב אֶת דָּוִד –
וְקָפֵץ וְרָדַף אַחֲרֵי הַצֶּבִי
לְתוֹךְ הַמִּדְבָּר!

הַצֵּלָה וְהוֹדִיָּה גְדוֹלָה
הַסִּכָּנָה חֲלָפָה לַחֲלוּטִין. דָּוִד
יָרַד בְּבִטְחָה עַל הָאֲדָמָה
וְהֵלֵךְ לוֹ לְדַרְכּוֹ בְּנֶשְׁלוֹם,
כְּנֶשְׁלָבוֹ מִלֹּא בְשִׁמְחָה וְתוֹדָה
עֲצוּמָה לַנֶּשֶׁם.

זָכוֹן לְדוֹרוֹת בְּסֵפֶר תְּהִלִּים

דָּוִד לֹא שָׁכַח לְהוֹדוֹת! כְּנִשְׁכָּתֵב
אֶת סֵפֶר תְּהִלִּים, הוּא זָכַר אֶת
הַיָּם הַגָּדוֹל שֶׁעָשָׂה לוֹ ה'נֵשִׁם,
וְכָתֵב (תְּהִלִּים כ"ב):

הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה
וּמִקַּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתֵנִי!

מעגל ההשגחה המושלם!

צבי
(מושך אריה)

אריה
(מוריד ראם, ספנה חדשה)

ראם
(ספנת גבה)

הצלה שלמה!

וּמָה אֲנַחֲנוּ לומדים?

• הַשְׁגָּחָה פְּרָטִית: הַשֵּׁם שׁוֹלֵט
בְּכָל הַטֶּבַע כִּדִּי לְשֹׁמֵר עָלֵינוּ תָּמִיד!

• כַּח הַתְּפִלָּה: בְּכָל קֵשִׁי, מִיד
פּוֹנִים בַּתְּפִלָּה לְאַבָּא שְׁבַשְׁמִים.

• הוֹדָיָה לַשֵּׁם: תָּמִיד לְזִכּוֹר לְאִמּוֹר
"תּוֹדָה רַבָּה הַשֵּׁם" עַל הַטּוֹב שֶׁהוּא
עוֹשֶׂה לָנוּ!

